

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

BON-I-0702-13-3-EW/12

p. dyr. M. Kasoła
4.05.12

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 4.05.12.
nr 2105 podpis. *Borusewicz*

Warszawa, dnia 2.05.2012r.

P. R. Rojek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 9.05.12
nr 3881 podpis. *[Signature]*

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na przesłane przy piśmie z dnia 4 kwietnia 2012 r (znak: BPS/043-08-320/12) oświadczenie złożone przez Panią Senator Alicję Zając podczas 8. posiedzenia Senatu RP w dniu 29 marca 2012 r. w sprawie przepisów dotyczących czasu pracy pracowników niepełnosprawnych uprzejmie wyjaśniam, że:

Brak drogi odwoławczej w sprawach objętych przepisami art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych* (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.) nie wyłącza możliwości uzyskania przez osobę niepełnosprawną zaświadczenia, o którym mowa w tym przepisie.

Należy zaznaczyć, że wskazana powyżej ustawa nie ogranicza pracownika niepełnosprawnego, w ten sposób, że w celu uzyskania zaświadczenia o celowości stosowania skróconej normy czasu pracy, może on przebadać się tylko raz. Pracownik o takie zaświadczenie, a tym samym przebadanie na jego potrzeby, może do pracodawcy występować nawet kilkakrotnie.

Pragnę ponadto podkreślić, że ostatnio dokonane zmiany w zakresie czasu pracy pracowników niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, były wynikiem prac parlamentarnych nad poselskim projektem zmiany ustawy *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych*, który został uchwalony jako ustawa z dnia 29 października 2010 r. *o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2010 r. Nr 226, poz. 1475). Omawiane zmiany weszły

w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. a zatem ocena ich wpływu na sytuację osób niepełnosprawnych wydaje się na obecnym etapie przedwczesna.

Informuję także, że do Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej do chwili obecnej wpłynęło ok. 50 wystąpień indywidualnych osób niepełnosprawnych dotyczących omawianego rozwiązania. We wszystkich tych przypadkach, Biuro przedstawiło stosowne wyjaśnienia, w tym dotyczące sposobu postępowania w kwestiach uzyskania zaświadczenia, o którym mowa powyżej. Zważywszy na to, że znowelizowany art. 15 ust. 2 *ustawy o rehabilitacji (...)* stanowi zupełnie nową regulację, skala wystąpień osób niepełnosprawnych jest znikoma, biorąc pod uwagę fakt, że zgodnie z danymi z Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL) liczba niepełnosprawnych pracowników najemnych w Polsce w 2010 r. wynosiła 346 tys., w tym 168 tys. ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

Niestety Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej nie dysponuje danymi, o których przedstawienie wystąpiła Pani Senator albowiem informacje o sytuacji osób niepełnosprawnych na rynku pracy pochodzą przede wszystkim z kwartalnego Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności, którego wyniki za I kwartał bieżącego roku nie są jeszcze dostępne.

Niezależnie od tego, należy wskazać, że aktywność ekonomiczna ludności, w tym osób niepełnosprawnych, podlega wahaniom sezonowym a wieloletnie obserwacje statystyczne pozwalają stwierdzić, że najniższe wskaźniki zatrudnienia ludności ogółem jak i osób niepełnosprawnych, odnotowywane są w pierwszych kwartałach każdego roku. Zatem wnioski dotyczące sytuacji osób niepełnosprawnych na rynku pracy, można formułować co do zasady na podstawie danych średniorocznych. Natomiast, nawet gdyby okazało się, że średnioroczny wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych ze znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności w roku 2012 jest niższy niż w roku poprzednim, to ustalenie przyczyn tego zjawiska wymagałoby przeprowadzenia pogłębionych badań i szczegółowej analizy, bez której formułowanie wniosków wskazujących na konkretną przyczyną takiego stanu rzeczy tzn. np. wydłużenie czasu pracy osób niepełnosprawnych ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, byłoby całkowicie nieuzasadnione.

Z wyrazami szacunku

MINISTER
z up.
Jarosław Duda
SEKRETARZ STANU